

ת"פ 38059/03/17 - מדינת ישראל נגד אקטרינה גובר

בית משפט השלום בקריית גת - בשבתו בבימ"ש אשקלון

ת"פ 38059-03-17 מדינת ישראל נ' גובר
תיק חיצוני: 202198/2016

בפני	כבוד השופטת נועה חקלאי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמת	אקטרינה גובר

החלטה בעניין שמיעת עדותה של המתלוננת

1. כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום המייחס לה עבירות של התפרצות למגורים, גניבה, גניבת כרטיס חיוב והונאה בכרטיס חיוב, עבירות בניגוד לסעיפים 406(ב) ו-384 לחוק העונשין תשל"ז 1977 ובניגוד לסעיפים 16 ו-17 לחוק כרטיסי חיוב התשמ"ו 1986.

עובדות כתב האישום הנאשמת הועסקה אצל המתלוננת בעבודות משק בית ובטיפול במתלוננת, ומשגמלה בליבה החלטה להפסיק לעבוד שם נטלה עימה את מפתח הבית, פרצה לביתה של המתלוננת, גנבה תכשיטים יקרי ערך ורכוש נוסף, ועשתה שימוש בכרטיס האשראי של המתלוננת, והכל כמפורט בכתב האישום.

2. בדיון ביום 21.6.17, עוד בטרם הודתה הנאשמת במיוחס לה, הודיעה המאשימה כי בכוונתה להעיד את המתלוננת בשלב הטיעונים לעונש. ב"כ הנאשמת התנגדה להעדת המתלוננת. לטענתה אין לבית המשפט סמכות לשמוע את המתלוננת. ב"כ הנאשמת ביקשה דחיה על מנת לאפשר לה לטעון לעניין זכות המתלוננת להעיד בשלב הטיעונים לעונש.

לבקשת ב"כ הנאשמת, בית המשפט התיר הגשת השלמת טיעונים בעניין שמיעת עדות המתלוננת וזאת עד ליום 7.9.17. למאשימה ניתנה זכות תגובה עד ליום 30.9.17.

עד למועד כתיבה החלטה זו לא הוגשו לבית המשפט טיעוני ההגנה (ואף לא תגובת המאשימה).

3. לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים כפי שהוצגו בדיון ביום 21.6.17, מצאתי לנכון להתיר למתלוננת להעיד בשלב הטיעונים לעונש.

4. ככלל, תיקון 113 לחוק העונשין אינו מונע את האפשרות להעיד את המתלוננת על הנזקים שנגרמו לה.

בעניין זה אין לי אלא לצטט את דבריה של ס"נ (כתוארה אז) כב' הש' רויטל יפה כ"ץ בתיק עפ"ג (באר שבע) 4687-05-15 - **וליד גמאעין נ' מדינת ישראל**:

"תיקון 113 לחוק העונשין אינו קובע, כי בכל מקרה לא ניתן להעיד מתלונן על הנזקים שנגרמו לו כתוצאה ממעשי העבירה, אפילו ניתן היה לכלול נזקים אלה בכתב האישום או להביא עדות לגביהם טרם הכרעת

הדין. אמנם, סעיף 40(א) קובע, כי "ביהמ"ש יקבע, כי התקיימו נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, על בסיס ראיות שהובאו בשלב בירור האשמה"; ואמנם, סעיף 40ט', שמפרט אותן נסיבות הקשורות בביצוע העבירה לפיהן ייקבע מתחם העונש ההולם, ושיש בהן כדי להשפיע על מידת אשמו של הנאשם, מפרט גם את "הנזק שנגרם מביצוע העבירה" [ס"ק 40ט'(4)], כך, שלכאורה, צד המעוניין לבסס טיעונו גם על הנזק שנגרם כתוצאה מביצוע העבירה, עליו להביא ראיות אלה בשלב שמיעת הראיות, או לדרוש לכלול רכיב זה בין הנסיבות המפורטות בכתב האישום במידה והוא תוקן במסגרת הסדר טיעון. **אולם, ס"ק 40(ב)(1) קובע, כי התיקון לחוק אינו פוגע בזכותם של הצדדים "להביא ראיות שנקבע בחיקוק כי יובאו בשלב זה", ולפיכך, צדק ביהמ"ש קמא כאשר קבע, שתיקון 113 לא פגע בזכות המאשימה להביא ראיות לעניין העונש בהתאם לסעיף 187 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, ויש להוסיף, כי התיקון גם לא פגע בזכויות נפגעי עבירה על פי חוק זכויות נפגעי עבירה, תשס"א-2001, ולענייננו, הכוונה לסעיף 18 לחוק זה, שעניינו "הצהרת נפגע", והמאפשר לנפגע עבירה, למסור "הצהרה בכתב... על כל פגיעה ונזק שנגרמו לו בשל העבירה, לרבות נזק גוף, נזק נפשי או נזק לרכוש", וזכותו, כי הצהרתו תובא "לפני בית המשפט בדיון בעניין גזר דינו של הנאשם". וכבר נפסק, שאם ניתן להגיש הצהרה, אין גם למנוע מנפגע העבירה למסור דבריו בביהמ"ש בעל-פה.** (ההדגשות שלי - נ.ח.).

5. במקרה דנן המאשימה הודיעה על כוונתה להעיד את המתלוננת בהזדמנות ראשונה, ועוד בטרם הנאשמת הודתה במיוחס לה בכתב האישום, כך שאין בהעדתה של המתלוננת כדי להפתיע את הנאשמת, אשר יכולה היתה לשקול את הדברים עוד בטרם בחרה להודות באשמה.

6. אין כל מניעה להעיד את המתלוננת, נפגעת העבירה, ביחס לעניינים שהוסדרו במפורש בסעיף 18 לחוק זכויות נפגעי עבירה, קרי ביחס לכל פגיעה או נזק שנגרמו לה בשל העבירה, לרבות נזק גוף, נזק נפשי או נזק לרכוש.

זכות זו מוקנית למתלוננת על פי חוק. המחוקק עצמו קבע בסעיף 18 לחוק האמור כי עניינים אלו יובאו בפני בית המשפט בשלב הטיעונים לעונש.

7. לאור כל המפורט לעיל, עדותה של המתלוננת תישמע ביום 27.11.17 בשעה 8:30 במעמד הדיון. הדיון יתקיים בבית משפט השלום באשקלון.

9. המזכירות תזמן מתורגמן לשפה הרוסית.

המאשימה תעדכן את המתלוננת.

המזכירות תודיע לצדדים.

ניתנה היום, ב' חשוון תשע"ח, 22 אוקטובר 2017, בהעדר הצדדים.